

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรห้องถิน โรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 มีจุดประสงค์ 3 ประการคือ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสภาพ และปัญหาการใช้หลักสูตรห้องถินของโรงเรียน เครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ตามความคิดเห็นของครุผู้สอน จำแนกตามช่วงชั้นที่เปิดทำการสอนในช่วงชั้นที่ 1-2 และ ช่วงชั้นที่ 3-4 ตลอดจนศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพ และ ปัญหาการใช้หลักสูตรห้องถิน โรงเรียนเครือข่าย

สมมติฐาน คือ สภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรห้องถินในโรงเรียนเครือข่ายการใช้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มหาสารคาม เขต 1 ในโรงเรียนที่เปิดสอน ช่วงชั้นที่ 1-2 และช่วงชั้นที่ 3-4 มีความแตกต่างกัน ประชากร ได้แก่ครุผู้สอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีการใช้หลักสูตรห้องถินใน โรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 จำนวนทั้งสิ้น 477 คน จำแนกตามการจัดการเรียน การสอนเป็น 2 ช่วงชั้น คือ ช่วงชั้นที่ 1 – 2 จำนวน 129 คน และช่วงชั้นที่ 3 – 4 จำนวน 348 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้มำโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) แยกตามระดับช่วงชั้น และโรงเรียน กำหนดขนาด(Sample Size) โดยใช้ตารางของเครชี้ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครุผู้สอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ รวม 214 คน จำแนกตามช่วงชั้น 2 ช่วงชั้น คือ ช่วงชั้นที่ 1 – 2 จำนวน 59 คน ช่วงชั้น ที่ 3 – 4 จำนวน 155 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพการสอนของผู้สอนแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) ช่วงชั้นที่ปฏิบัติหน้าที่สอน จำแนกเป็น ช่วงชั้นที่ 1 – 2 และ ช่วงชั้นที่ 3 – 4

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรท่องถิ่น มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามเกณฑ์การวัดของ ลิคิริท (Likert)

ตอนที่ 3 เป็นแบบปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบได้เสนอแนะความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรท่องถิ่น

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพการใช้หลักสูตรท่องถิ่นในโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษา บ้านพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารภาม เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีระดับปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำแนกเป็นรายด้านแต่ละด้านปรากฏ ดังนี้

ด้านการปรับกิจกรรมการเรียนการสอนหรือกิจกรรมเสริม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับคือ ครุจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงครุเป็นเพียงผู้ดูอย่างเดียว รองลงมาครุจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย เช่นศึกษาแล้วอภิปราย วิจารณ์ และโรงเรียนได้จัดประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรท่องถิ่น

ด้านการปรับรายละเอียดของเนื้อหา อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ ครุได้จัดหน่วยการเรียนที่สอดคล้องกับหลักสูตรท่องถิ่น รองลงมา เนื้อหาที่ปรับปรุงและพัฒนาได้นำภูมิปัญญาท่องถิ่นด้านศิลปะและหัตถกรรมพื้นบ้าน และครุมีการปรับรายละเอียดเนื้อหา เกี่ยวกับท่องถิ่นเข้ากับโครงสร้างของข้อเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอน

ด้านการปรับปรุงและเลือกใช้สื่อการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ ครุมีการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อกำหนดสื่อการเรียนการสอนที่ใช้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ รองลงมาครุสำรวจสื่อ เอกสาร หนังสือที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในหลักสูตรจากแหล่งต่าง ๆ

และครูได้รวมรวมสื่อ เอกสาร เพื่อนำมาศึกษาวิเคราะห์ความเหมาะสม สอดคล้องกับ หลักสูตร

ด้านการจัดทำสื่อการเรียนขึ้นใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า มีการปฏิบัติตอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ ครูจัดทำ สื่อต้นฉบับ ตรวจทาน ทดลองใช้และปรับปรุง รองลงมาครูวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการ จัดทำสื่อ เช่น จุดประสงค์ของหลักสูตร ขอบเขตเนื้อหา เป็นต้น และครูจัดให้มีสื่อ อุปกรณ์ เพื่อตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล

ด้านการจัดทำคำอธิบายหรือรายวิชาเพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีการปฏิบัติตอยู่ในระดับมาก คือ ครูเขียนคำอธิบายรายวิชาตาม รูปแบบที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา ส่วนที่เหลือปฏิบัติตอยู่ในระดับปานกลาง เรียง จากมากไปหาน้อย คือ ครูกำหนดเนื้อหาโดยการวิเคราะห์จากจุดประสงค์ รองลงมาโรงเรียน จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ห้องถีนีมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเพื่อจัดทำหลักสูตรห้องถีนี

2 ปัญหาการใช้หลักสูตรห้องถีนีในโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มี 1 ด้าน พนปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการปรับ กิจกรรมการเรียนการสอนหรือกิจกรรมเสริม ส่วนอีก 4 ด้านที่เหลือพบปัญหาอยู่ในระดับ น้อย เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ ด้านการจัดทำสื่อการเรียนขึ้นใหม่ รองลงมาด้าน การปรับรายละเอียดของเนื้อหา และด้านการจัดทำคำอธิบายหรือรายวิชาเพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ จำแนกเป็นรายด้านปรากฏดังนี้

ด้านการปรับกิจกรรมการเรียนการสอนหรือกิจกรรมเสริม พนปัญหาอยู่ในระดับปาน กลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ โรงเรียนมีการจัดซื้อเงินครุภัณฑ์กับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรห้องถีนี รองลงมา กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ห้องถีนีมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนหลักสูตรห้องถีนี และโรงเรียนได้จัดประชุมชี้แจงนักเรียน ผู้ปกครอง เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรห้องถีนี

ด้านการปรับรายละเอียดของเนื้อหา พนปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นราย ข้อพบว่ามีปัญหา เรียงจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ โรงเรียนกำหนดรายละเอียดที่จะลด หรือเพิ่มให้เป็นไปตามผลที่ได้จากการวิเคราะห์ รองลงมา ครูมีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ตามเนื้อหาที่ปรับปรุงหรือพัฒนาขึ้น และเนื้อหาที่ปรับปรุงและพัฒนาได้นำภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านความเชื่อเกี่ยวกับห้องถิ่น

ด้านการปรับปรุงและเลือกใช้สื่อการเรียน พนักงานชี้ให้เห็นว่า มีรายชื่อพนักงานที่ปรับปรุงและพัฒนาได้ 3 อันดับ คือ ครูมีการพัฒนาสื่อ อุปกรณ์ อย่างเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน รองลงมา สื่อและอุปกรณ์สามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และ ครูมีการเลือกใช้ จัดทำ ปรับปรุงสื่อการเรียนการสอน ได้เหมาะสม กับเนื้อหา และสภาพแวดล้อม

ด้านการจัดทำสื่อการเรียนขึ้นใหม่ พนักงานชี้ให้เห็นว่า มีรายชื่อพนักงานที่ปรับปรุงและพัฒนาได้ 3 อันดับ คือ ครูวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำสื่อ เช่น จุดประสงค์ของหลักสูตร ขอบเขตเนื้อหา เป็นต้น รองลงมา ครูทำสื่อต้นฉบับ ตรวจสอบ ทดลองใช้ และปรับปรุง และครูจัดทำสื่อการเรียนการสอน ได้เหมาะสมกับเนื้อหา และสภาพแวดล้อม

ด้านการจัดทำคำอธิบายหรือรายวิชาเพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ พนักงานชี้ให้เห็นว่า มีรายชื่อพนักงานที่ปรับปรุงและพัฒนาได้ 3 อันดับ คือ โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ห้องถิ่นมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเพื่อจัดทำหลักสูตร ห้องถิ่น รองลงมา ครูศึกษาผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวกับสภาพของห้องถิ่น และโรงเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดทำหลักสูตรห้องถิ่นมาเป็นที่ปรึกษา

3 ผลการเบริ่งเที่ยบสภาพการใช้หลักสูตรห้องถิ่นในโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามช่วงชั้น พนักงานชี้ให้เห็นว่า โรงเรียนที่ทำการสอนในช่วงชั้นที่ 1 – 2 มีการปฏิบัติโดยรวมมากกว่าช่วงชั้นที่ 3 – 4 แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พนักงานชี้ให้เห็นว่า ห้องถิ่น มีสภาพการใช้หลักสูตรห้องถิ่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยช่วงชั้นที่ 1 – 2 มีการปฏิบัติมากกว่าช่วงชั้นที่ 3 – 4 ทุกด้าน

4 ผลการเบริ่งเที่ยบปัญหาการใช้หลักสูตรห้องถิ่นในโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามช่วงชั้น พนักงานชี้ให้เห็นว่า โรงเรียนที่ทำการสอนในช่วงชั้นที่ 1 – 2 มีปัญหาโดยรวมน้อยกว่าช่วงชั้นที่ 3 – 4 แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทั้ง 5 ด้าน ปัญหาการใช้หลักสูตรท่องถี่น์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยช่วงชั้นที่ 1 – 2 มีปัญหาน้อยกว่า ช่วงชั้นที่ 3 – 4 ทุกด้าน

5 ข้อเสนอแนะแนวทางในการใช้หลักสูตรท่องถี่น์ในโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการใช้หลักสูตรท่องถี่น์ ดังนี้

ด้านการปรับกิจกรรมการเรียนการสอนหรือกิจกรรมเสริม

กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะการใช้หลักสูตรท่องถี่น์เรียงตามลำดับความถี่ดังนี้ ชุมชนความส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรท่องถี่น์ มากที่สุด รองลงมาคือความมีวิทยากรท่องถี่น์ที่มีความรู้ความสามารถในด้านนั้น ๆ มาสอน และความมีการประชุมครุและผู้ปกครองในการขัดทำหลักสูตรท่องถี่น์

ด้านการปรับรายละเอียดของเนื้อหา

กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะการใช้หลักสูตรท่องถี่น์เรียงตามลำดับความถี่ดังนี้ คำแนะนำการตามขั้นตอนในการจัดทำหลักสูตร มากที่สุด รองลงมาคือการจัดเวลาเรียนในวิชาท่องถี่น์น้อยเกินไป และนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างคุ้มค่า

ด้านการปรับปรุงและเลือกใช้สื่อการเรียน

กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะการใช้หลักสูตรท่องถี่น์เรียงตามลำดับความถี่ดังนี้ สื่อการเรียนการสอนมีน้อยควรจัดหาเพิ่มเติม รองลงมาคือ หนังสือและเอกสารในการศึกษาในการจัดทำหลักสูตรไม่เพียงพอ และสื่อไม่ทันสมัย

ด้านการจัดทำสื่อการเรียนขึ้นมาใหม่

กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะการใช้หลักสูตรท่องถี่น์เรียงตามลำดับความถี่ดังนี้ โรงเรียนควรจัดหาสื่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาท่องถี่น์ให้ และขาดวัสดุอุปกรณ์ในการจัดทำสื่อการเรียนการสอน

ด้านการจัดทำคำอธิบายหรือรายวิชาเพิ่มเติมขึ้นมาใหม่

กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะการใช้หลักสูตรท่องถี่น์ 1 ข้อคือ ควรนำข้อมูลความต้องการของท่องถี่น์มาจัดทำหลักสูตร

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะการใช้หลักสูตรท้องถิ่นเรียงตามลำดับความถี่ดังนี้ ไม่สามารถนำแหล่งเรียนรู้ในชุมชนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน รองลงมาคือแหล่งเรียนรู้จากโรงเรียน ไม่สามารถนำนักเรียนไปศึกษาได้ และครูไม่มีความรู้เรื่องที่เกี่ยวกับท้องถิ่น

อภิปรายผล

1 สภาพการใช้หลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายค้านพบว่าสภาพการใช้หลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลางทุกค้าน ลดคล่องกันงานวิจัยของคำศัพด์ภาษาไทย (2546 :117-119) ได้ทำการวิจัยเรื่องการดำเนินการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย พบว่า การดำเนินการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นโดยภาพรวมและรายค้าน มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ลดคล่องกับผลการวิจัยของสุวิทย์ เศรษฐวงศ์(2542 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนประถมศึกษา : กรณีศึกษาสำนักงานการประถมศึกษา อำนาจหน่องวัวซอร์ จังหวัดอุดรธานี ที่พบว่า โรงเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ อยู่ในระดับปานกลาง ลดคล่องกับผลการวิจัยของบุญลีอ ศรีสุวรรณ (2541 : บทคัดย่อ) ที่วิจัยเรื่อง การบริหารและการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กิ่งอำนาจหนูช้าง จังหวัดพะเยา ที่พบว่า สภาพการบริหารและการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทั้งนี้เนื่องจาก โรงเรียนยังขาดปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินการใช้หลักสูตรท้องถิ่น เช่น ขาดวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น สื่อการเรียนการสอนในรายวิชาท้องถิ่น ไม่เพียงพอ ขาดบุคลากรที่มีความรู้เกี่ยวกับความรู้ท้องถิ่นหรือประณญาณ ที่ด่านทองให้แก่ผู้เรียน ตลอดจนการติดตามและการตรวจสอบประเมินผลการใช้หลักสูตรท้องถิ่นเพื่อนำมาปรับปรุงต่อไป

2 ปัญหาในการใช้หลักสูตรท้องถิ่นของโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 แยกเป็น ช่วงชั้นที่ 1 – 2 และ ช่วงชั้นที่ 3 - 4 ปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน พบว่า มี 4 ด้าน

ปัญหาอยู่ในระดับน้อย คือ 1. ด้านการปรับรายละเอียดของเนื้อหา 2. ด้านการปรับปรุงและเลือกใช้สื่อการเรียน 3. ด้านการจัดทำสื่อการเรียนขึ้นใหม่ 4. ด้านการจัดทำคำอธิบายหรือรายวิชาเพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ ส่วนอีก 1 ด้านที่เหลือมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง สองคลังกับงานวิจัยของสมหมาย ปานสันทียะ (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาพปัจจุบันปัญหาและแนวทางบริหารหลักสูตรในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา พบว่า โรงเรียนทุกขนาดมีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนทุกโรงเรียนได้ดำเนินการใช้หลักสูตรท่องถี่น ในโรงเรียนทุกโรงเรียนและมีการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาในส่วนของหลักสูตรท่องถี่นให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องและสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมากที่สุด นอกจากนี้โรงเรียนซึ่งได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานต้นสังกัดในการให้ข้อแนะนำในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรท่องถี่น ถึงแม้ว่าช่วงในการดำเนินการจัดทำ พัฒนาหลักสูตรท่องถี่นจะมีเวลาที่จำกัด และงบประมาณในการดำเนินการไม่เพียงพอเท่าที่ควร

3. ผลการเปรียบเทียบสภาพการใช้หลักสูตรท่องถี่นในโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1 – 2 และ ช่วงชั้นที่ 3 – 4 พบว่า ช่วงชั้นที่ 1 – 2 มีสภาพการปฏิบัติมากกว่าช่วงชั้นที่ 3 – 4 ทั้งโดยรวมและรายด้าน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสภาพการใช้หลักสูตรท่องถี่นที่แตกต่างกันทั้ง 5 ด้าน อาจเนื่องมาจาก ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ บุคลากร ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการจัดทำและการใช้หลักสูตรท่องถี่น สภาพที่ดีทางภูมิศาสตร์ การประกอบอาชีพและวัฒนธรรมของท่องถี่นที่ หลากหลาย สามารถนำมาจัดทำเป็นหลักสูตรท่องถี่นในโรงเรียนที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เรวดี ภูดาวย (2548 : 114) เรื่องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรท่องถี่นของผู้บริหาร ครุผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 1 และ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 พบว่า โรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรท่องถี่น โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ แสนคำ (2547 : บทคัดย่อ) เรื่องสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ปัญหาการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขต 3 พบว่า โรงเรียนที่เปิดสอนในช่วงชั้นที่ 1 – 2 กับโรงเรียนที่เปิดสอนในช่วงชั้นที่ 3 – 4 มีสภาพการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของสถานศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสริมศักดิ์ ช่วยอุปการ (2540 : 123)

เรื่องการดำเนินงานพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นของโรงเรียนในโครงการปฏิรูปการศึกษา สำนักงานการประ同胞ศึกษาจังหวัดชัยภูมิ จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่มีการดำเนินการโดยรวม แตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก

4. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบร้า ช่วงชั้นที่ 1-2 มีปัญหานาในการใช้หลักสูตรท้องถิ่นน้อยกว่า ช่วงชั้นที่ 3-4 ทั้งโดยรวมและรายค้าน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่า โรงเรียนที่เปิดทำการสอนในช่วงชั้นที่ 1-2 และช่วงชั้นที่ 3-4 มีความพร้อมศักยภาพในการดำเนินการ งบประมาณ บุคลากร สิ่งอำนวยความสะดวก ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการจัดทำและการใช้หลักสูตรท้องถิ่น ความแตกต่างของสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ การประกอบอาชีพและวัฒนธรรมของท้องถิ่นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คำดี จันทะเกย (2546 : 121) เรื่องการดำเนินงานการบริหารหลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียน ประ同胞ศึกษา สังกัดสำนักงานการประ同胞ศึกษาจังหวัดหนองคาย พบร้า ครูผู้สอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพที่อยู่ในโรงเรียนต่างขนาดกัน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาการดำเนินการบริหารหลักสูตรท้องถิ่น แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมหมาย ปานสันเทียะ (2537 : บทคัดย่อ) เรื่องการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวทางการบริหารหลักสูตรในโรงเรียนประ同胞ศึกษา สังกัดสำนักงานการประ同胞ศึกษาจังหวัดนครราชสีมา พบร้า โรงเรียนขนาดกลาง มีการปฏิบัติงานน้อยกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก

5. ข้อเสนอแนะแนวทางการใช้หลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะการใช้หลักสูตรท้องถิ่นในประเด็นที่ว่า ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น มากที่สุด เพราะการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น จำเป็นต้องได้รับข้อมูลที่แท้จริง ดังนั้น การจะได้ข้อมูลที่ถูกต้องนั้นต้องเป็นข้อมูลที่ได้จากชุมชนโดยตรง สำหรับบุคคลที่ให้ข้อมูลแก่โรงเรียนเกี่ยวกับชุมชนก็คือคนในชุมชนนั้น ๆ ถ้าชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น จะทำให้หลักสูตรท้องถิ่นมีความถูกต้อง ในเชิงเนื้อหาและสนองตอบความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง รองลงมาคือ ยังไม่สามารถนำเหล่าเรียนรู้ในชุมชนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน อาจเป็นเพราะ แหล่งเรียนรู้บางแห่งอยู่ไกลจากโรงเรียนไม่สามารถนำมาให้ผู้เรียนศึกษาในห้องเรียนได้ หรือไม่สามารถนำผู้เรียนไปยังแหล่งเรียนรู้นั้น ๆ ได้ โรงเรียนจำเป็นต้องใช้วิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้นั้น ๆ ได้ เช่น ใช้ภาพถ่าย การจัดทำเอกสารเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้นั้น เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

1.1.1 จากการวิจัยพบว่าการใช้หลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 อยู่ในระดับปานกลาง ทึ้งโดยรวมและรายด้าน ผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกฝ่ายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ควรมีแผนงานในการดำเนินการเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรท้องถิ่น ก่อความรือการจัดตั้งศูนย์การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยเฉพาะในส่วนของหลักสูตรท้องถิ่น มีหน่วยนิเทศติดตาม และประเมินผลการศึกษา ดำเนินการในรูปของคณะกรรมการ มีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตาม และกระจายเครือข่ายความรู้และการปฏิบัติไปยังศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาต่าง ๆ ทุกศูนย์ในเขตพื้นที่การศึกษา

1.1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรจัดโครงการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องด้วยการจัดการอบรม สัมมนา หรือประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

1.1.3 ควรจัดกิจกรรมเพื่อประกาศเกียรติคุณ ยกย่องสำหรับโรงเรียนที่ดำเนินการใช้หลักสูตรท้องถิ่นได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด

1.1.4 ปรับปรุงระบบนิเทศ ติดตาม ประเมินผลให้ได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 สำหรับโรงเรียน

1.2.1 ควรสนับสนุนงบประมาณ สำหรับการจัดทำสื่อ อุปกรณ์การเรียน การสอนเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ

1.2.2 ควรส่งเสริมให้ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น เพื่อความสอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของท้องถิ่น

1.2.3 ควรนำครุภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือประภญ์ชาวบ้านมาสอนเนื้หาวิชาที่เปิดทำการสอนในโรงเรียนเพื่อจะได้ผู้สอนที่มีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ เป็นอย่างดี

1.3 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา

1.3.1 ผู้บริหารควรติดตาม สนับสนุน และนิเทศการใช้หลักสูตรท้องถิ่น พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณ เพื่อพัฒนาบุคลากรในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ

1.3.2 การจัดทำและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นที่สมบูรณ์จะต้องเกิดจากความร่วมมือจากบุคคลหลายฝ่าย เช่น คณะกรรมการนักเรียน ชุมชน ตลอดจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้นควรแต่งตั้งบุคคลที่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่จะจัดทำ และมีความรู้ดึงระบบในการดำเนินการอย่างชัดเจน

1.4 สำหรับครูผู้สอนในสถานศึกษา

1.4.1 ควรศึกษาเอกสารเผยแพร่ การจัดทำและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น และเข้าอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

1.4.2 ติดต่อประสานงานกับครุภูมิปัญญาชาวบ้านในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาที่เกี่ยวกับท้องถิ่น

1.4.3 ให้ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นต่อ คณะกรรมการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ในวิชาท้องถิ่นในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.3 ควรมีการศึกษาแนวทางการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน